

Fjortende Møde.

Onsdagen den 19de Decbr.

Protokollen for forrige Møde blev oplæst.

Formanden: Jeg skal anmelde, at jeg har modtaget Udvalgets Betænkning i Sagen om Forslag til Lov, angaaende en Forandring i den anordnede Fattigforsørgelse. Betænkningen er trykt omdeelt paa de Herrers Bladser.

Fra Formanden i det andet Thing har jeg modtaget det i samme vedtagne Forslag til Lov, hvorved Communalbestyrrelserne bemyndiges til ved overordentlig Understøttelse at lindre Dyr tidens Tryk paa de Uformuende, med Anmodning om at forelægge dette Lovforslag for Landstinget. Forelæggelsen skeer herved. Det vil i et senere Møde være at afgjøre, hvorledes dette Lovforslag bliver at behandle; det vil trykt findes omdeelt i Anhanget til Rigsdags-tidenden.

Vi gaae derefter over til Dagsordenen, hvorefter Indenrigsministeren vil forelægge forskjellige Udkast til Love. Jeg skal gjøre et Spring i Dagsordenen og først give den høitærede Indenrigsminister Ordet for at forelægge Udkast til Lov, angaaende en midlertidig Gageforbedring m. m.

Indenrigsministeren: Jeg skal tillade mig efter Hans Majestæts Befaling at forelægge det høitagede Thing fem forskjellige Lovudkast, som det har behaget Hans Majestæt allernaadigst at approbere i det idag Formiddag afholdte Geheimestatsraadmøde og tilladt mig strax at forelægge. Jeg skal tillade mig at bemærke, at, da der er foretaget enkelte Redaktionsforandringer, har jeg ikke trykt Exemplarer at aflevere endnu idag; men da disse enkelte Love ere under Trykning, ville de kunne omdeles imorgen i Thinget, og, som jeg haaber, inden noget Møde afholdes.

Det første Lovudkast, jeg skal have den Ære at forelægge for det høitagede Thing, angaaer en midlertidig Gageforbedring. Jeg skal ikke opholde det høitagede Thing ved at gaae ind paa en Fremstilling af de specielle Bestemmelser og Motiverne dertil, da, som bemærket, det trykte Lovudkast og de trykte Motiver imorgen ville være i de Herrers Hænder. Jeg skal kun gjøre den ene Bemærkning, at det er kun en midlertidig Gageforbedring, som Regjeringen har foreslaet, idet den for Diebliffet har troet at maatte indskrænke denne til to Finantsaar. Man er nemlig kommet til den Erkjendelse, at en procentvis, efter en vis Scala med Hensyn til Gagerne Størrelse stigende, Forøgelse af Indtægterne ikke kunde være i sig aldeles fyldestgjørende, at der er tildeels et Misforhold mellem selve de oprindeligt normerede Gager, som, naar det hele Forhold skulde rigtig reguleres, burde undergives en nøiere Prøvelse. Imidlertid har det været umuligt for Ministeriets forskjellige Medlemmer for Diebliffet at kunne udarbejde saavel for Monarchiets, som for Kongerigets Vedkommende, fuldstændige nye Gagelove, ligesom det ogsaa vilde være uoverkommeligt for Rigsdagen i den Tid, der vil være til dens Raadighed, at tage en saadan udførlig Lov under den nøiagtige Behandling, der burde blive samme til Deel. Derfor vil man finde i § 8 den Tidsbegrænsning: „Nærværende Lov gælder for Finantsaaret 1856—57 og Finantsaaret 1857—58, forsaavidt ikke forinden almindelige Lønningsslove for Kongerigets særlige Embedsmænd og Betjente maatte udfomne.“ Deri ligger en Henvisning til, at Regjeringen vil være betænkt paa, navnlig for Kongerigets Vedkommende, at fremkomme med almindelige Lønningsslove, og dette Lovudkast kun er en midlertidig Foranstaltning, der, som Regjeringen antager, finder sin fuldkomne Begrundelse i Embedsstandens og især de ringere aflagte Embedsmænds fortrykte Stilling.